

Unaveni nekonečným cestováním se všichni uložili ke spánku. Noc byla klidná. Ráno se jako první vzbudil Čech. Tak zas půjdeme dál, vzdychl nešťastně. Ale kudy? Měl bych se odněkud rozhlédnout. Snad z vrcholku hory?

Zvlášť vysoký ten kopec nebyl, vystoupit na něj moc námahy nestálo. Jak Čech dorazil nahoru, byl překvapen. No to je nádhera! Řekl si. Ty šťavnaté zelené louky! Ty hluboké lesy, stříbrné řeky a potoky!

Slunce svítlo a všechno kolem kvetlo. Vzduch voněl a byl slyšet bzukot včel. Pod modrou oblohou poletovali ptáci, v lese zahlédl srnku a zajíce. Ale co bylo nejdůležitější: nikde, kam oko dohlédlo, nikde ani stopy po lidském osídlení!

3. Proč ráno vystoupil Čech na horu Říp?

- aby se rozhlédl po krajině
- aby našel místo k přespání
- hledal něco k snědku
- aby zasel obilí

4. Čech z hory Říp přehlédl okolní krajinu. Jak na něj krajina zapůsobila?

- vydechl úžasem
- vydechl naposledy
- vzdychal námahou
- vzdychal obavou z dalších dnů

Čech běžel zpět dolů. Co mu nohy stačily. Vzrušeným hlasem budil své příbuzné: "Vstávejte! Už jsme na místě! Tady je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, medem oplývající!"

Skvělá zpráva. Konečně skončila ta strastiplná cesta! Lidé se hned s velkou chutí dali do práce. Porazili několik stromů a postavili si obydlí, založili pole, zorali je a oseli. Do lesa chodili na lov, v řece chytali ryby... Bylo jim dobře. A té báječné zemi začali říkat Čechy.